

РЕШЕНИЕ

№ 2006

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 04.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11856** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя Н. Н. Й., срещу Решение № ППН-01-217/28.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което е обявена за основателна жалба вх.№ ППН-01-217/19.03.2020г., подадена от А. Х. О.; на основание чл.58, § 2, б.“г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за нарушение на чл.5, § 1, б.“в“ от регламента на оспорващото дружество е издадено разпореждане да съобрази операциите по обработване на личните данни на А. Х. О. – дата на раждане и пълен адрес на притежаван от него имот, с разпоредбите на регламента като заличи тези данни от публикувана на сайта ric.bg статия и на основание чл.83, § 5, б.“а“ във вр. с чл.58, § 2, б.“и“ от регламента е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за обработване на личните данни на А. Х. О. в нарушение на чл.5, § 1, б.“в“ от регламента в периода от 10.03.2020г. до 15.06.2020г.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспореното решение като незаконосъобразно – постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. В противоречие с чл.25з, ал.1 ЗЗЛД комисията приела, че не следва да се публикува процесната информация, която е публична. Подобно твърдение според оспорващия не намира опора нито в закона, нито в Регламент (ЕС)

2016/679. Изводите на комисията освен това се сочи, че противоречат и на Решение № 8/15.11.2019г. на Конституционния съд по к.д.№ 4/2019г.

В съдебно заседание, редовно и своевременно призван, не се представлява.

Ответникът по оспорването – Комисията за защита на личните данни, в писмено становище, постъпило по делото на 04.03.2021г. оспорва основателността на жалбата. Намира за правилен, обоснован и в съответствие с приложимия материален закон изводът на административния орган за осъществено от жалбоподателя нарушение на чл.5, § 1, б.“в“ от регламента, което обосновава отговорността му като администратор на лични данни. Твърденията в жалбата за противоречие на акта с разпоредбата на чл.25з, ал.1 ЗЗЛД намира за неоснователни тъй като публикуваните лични данни – рождена дата и пълен адрес на имота, не следва да се квалифицират като публични. Не оспорва, че публикуваните документи са част от публичен регистър – Имотния регистър към Агенцията по вписванията, предвид обстоятелството, че касаят сделки с недвижими имоти, които подлежат на задължително нормативно установено вписване. Публикуването на документите от „ПИК Н.“ обаче е за журналистически цели, които са различни и несъвместими с тези, за които са събрани и съхранявани от Агенцията по вписванията, тъй като по аргумент от чл.25з, ал.1 ЗЗЛД обработването на лични данни за журналистически цели е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване свободата на изразяване и правото на информация при зачитане неприкосновеността на личния живот. В конкретния случай оспореното решение не накърнявало свободата на печата и правото на информация, защото информацията била публикувана така, както е предоставена и имената и длъжността на лицето, което я е предоставило били достатъчни, за да се удовлетворят нуждите на демократичното общество. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В условията на евентуалност заявява възражение за прекомерност на заплатеното от оспорващия адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът, редовно и своевременно призван, не се представлява.

Заинтересованата страна А. Х. О., чрез адв.К. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна. Твърди, че оспорването е формално, а оспореният акт е законосъобразен. Комисията била осъществила дължимия баланс между правото на свободно изразяване и защитата на лични данни.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призвана, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по жалба рег.№ ППН-01-217/19.03.2020г., подадена от А. Х. О. по електронен път, с която той е сезирал КЗЛД с твърдение за осъществено спрямо него нарушение на нормите на ЗЗЛД от оспорващото дружество, което на 10.03.2020г. на електронния сайт на медия ПИК pik.bg публикувало статия със заглавие „бомба-в-пик-луксозен-апартамент-на-смешна-цена-за-шефа-на-шалом-от-лейтенанта-на-васил-бож“. В съдържанието на статията, достъпно за неограничен брой лица, неправомерно била разгласена информация относно физическата идентичност на

жалбоподателя /три имена, част от ЕГН/рождена дата, адрес/, икономическа идентичност /имотно и финансово състояние, участие и членство в неправителствена организация/, социална идентичност /професия, месторабота, трудова дейност, информация за принадлежност/ - лични данни по см. на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Към жалбата е приложена разпечатка на посочената публикация.

Съгласно протокол рег.№ ППН-01-217#1/24.03.2020г. след получаване на жалбата служител на комисията е направил екранна разпечатка относно съдържанието на посочения в жалбата адрес: <https://pik.bg/бомба-в-пик-луксозен-апартамент-на-смешна-цена-за-шефа-на-шалом-от-лейтенанта-на-васил-бож-nwes911703.html>.

С писмо изх.№ ППН-01-217/2020г.#2 от 25.03.2020г. на главния секретар на КЗЛД жалбоподателят О. е уведомен, че по жалбата е образувано административно производство, за което ответната страна е уведомена като предстои преценка допустимостта ѝ и съответно на основателността ѝ.

С писмо изх.№ ППН-01-217/2020г.#3 от 25.03.2020г. на главния секретар на КЗЛД е уведомено оспорващото дружество за подадената от О. жалба като му е указано, че на основание чл.36, ал.2 АПК следва в 14-дневен срок от получаване на писмото да представи в КЗЛД заверено копие от статията и приложените към нея документи, както и други относими към спора доказателства.

На 24.04.2020г. жалбоподателят е депозирил в комисията становище, че не е налице нарушение на разпоредбите на регламента, данните са придобити от публичен регистър и не могат да окажат влияние върху неприкосновеността на личния живот на субекта и неговото добро име.

С решение по Протокол № 18/13.05.2020г. комисията е приела жалбата за допустима и я е насрочила за разглеждане в открито заседание на 16.06.2020г., за което страните са уведомени с писма от 20.05.2020г.

На проведеното открито заседание за разглеждане на жалбата по същество представител на оспорващото дружество не се е явил. А. О. е представляван от адв.К., който не оспорва, че доверителят му е публична личност, но поддържа твърдението за нарушен баланс между защитата на личните данни и журналистическите цели на статията. С решение, обективизирано в Протокол № 28/16.06.2020г. комисията е приела жалбата за основателна и съответните мерки, които следва да бъдат приложени.

На 28.08.2020г. е постановен оспорения в настоящото производство акт, връчен на жалбоподателя на 01.09.2020г., видно от известие за доставяне на л.52 /гръб/ по делото. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена в деловодството на административния орган на 11.09.2020г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване с оглед данните за връчване на акта и датата на подаване на жалбата.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган като

правомоцията на комисията произтичат от разпоредбите на чл.10 и чл.10а ЗЗЛД, съответно от чл.57 и чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679, вр. чл.38 ЗЗЛД. Решението е взето с изискуемото по чл.9, ал.3 ЗЗЛД мнозинство като протоколът от проведеното открито заседание е подписан от всички членове на комисията, присъствали на него /в случая комисията е заседавала в състав от трима членове – В. К., Ц. Ц. и В. Ц./ като за приемането на това решение те са гласували единодушно съответно са положили подписите си под оспорваното решение.

Спазено е изискването за форма и съдържание на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на решението - то е издадено в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на чл.59 АПК, в т.ч. са посочени фактическите и правните основания за приемането му, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност от съда и гарантира правото на защита на жалбоподателя.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Производството е образувано законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗЗЛД във връзка с чл.26 и сл. от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, обн.ДВ, бр.60/2019г. С решение от проведено заседание, обективирано в Протокол № 18/13.05.2020г. жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в производството и е насрочено разглеждането на спора по същество /чл.38, ал.1 и чл.40, ал.1 ПДКЗЛДНА/. Спазена е разпоредбата на чл.41 ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по Раздел II „Разглеждане на жалби от физически лица” по реда на АПК – лицето, срещу което е подадена жалбата е надлежно уведомено за образуваното административно производство, с което административният орган е изпълнил задължението си по чл.26, ал.1 АПК, предоставена му е възможност да изрази становище и да представи доказателства във връзка с изложените в нея твърдения. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразеното от ответната страна становище по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на оспорващото дружество, редовно уведомено за откритото заседание пред комисията, не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административното производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД и чл.34 и следващите от АПК.

Приложените по делото протоколи от проведени заседания на КЗЛД съответстват на разпоредбата на чл.11, ал.1 и ал.2 от Правилника. Обжалваното решение, като взето с изискуемото мнозинство и подписано от лицата, участвали в гласуването, не е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

При издаването му обаче съдът намира, че неправилно е приложен материалният закон.

Съгласно § 1, т.1 ДР ЗЗЛД „лични данни“ е понятието по чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679, който от своя страна определя, че „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /“субект на данни“/; физическо лице, което може да

бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Настоящият случай, в който име, дата на раждане и точен адрес на имот, собственост на заинтересованата страна са публикувани на сайта на оспорващото дружество, касае лични данни по см. на посочените разпоредби. „Обработване на лични данни“ според § 1, т.4 ДР ЗЗЛД е понятието по чл.4, т.2 от Регламент (ЕС) 2016/679 - всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, и *inter alia*, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни. Като се отчитат наличните технологии и технологични развития за обработване на данните /съображение 26 от Регламента/, на практика това означава, че всички данни са потенциално лични и всяка дейност, свързана с лични данни, е обработване на същите.

Не е спорно по делото, че администрираният от [фирма] сайт представлява електронна медия, а информацията досежно заинтересованата страна, която е публикувана на него има характера на информация, публикувана за журналистически цели. Понятието „журналистически цели“ не е дефинирано от законодателя, но е тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл.10, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни.

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитят основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни. Съгласно съображение 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а се разглежда във връзка с функцията му в обществото и се прилага в равнопоставеност с други основни права, съгласно принципа за пропорционалност. Регламентът е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Харта на основните права на Европейския съюз, и по-специално зачитането на свободата на мисълта, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията. В съображение 153 от Регламента е предвидено, че

правото на държавите-членки следва да съвместява разпоредбите, уреждащи свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, включително за журналистически, академични, художествени и литературни цели с тези за защита на личните данни при преценка на баланса /пропорционалността/ на засягане във всеки отделен случай с оглед конкретните особености.

Съгласно чл.25з, ал.1 ЗЗЛД обработването на лични данни за журналистически цели, както и за академичното, художественото или литературното изразяване, е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот, а според ал.3 на същата разпоредба при обработване на лични данни за целите по ал.1: 1. не се прилагат чл.6, 9, 10, 30, 34 и глава пета от Регламент (ЕС) 2016/679, както и чл.25в; 2. администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл.12 - 21 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Т.е. законодателят предвижда, че когато обработването на лични данни е за журналистически цели, субектът, чиито са данните, се ползва с по-занижена защита с оглед преследваната цел - осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация. При всички случаи следва внимателно да бъде преценен балансът между правото на информация и правото на защита на личните данни като се отчитат особеностите на конкретния случай. Това е така, защото правото на неприкосновеност на личния живот не е абсолютно и може, но само при спазване на изискванията на чл.8 КЗПЧОС, да бъде ограничавано със закон, да преследва една или повече легитимни цели и което е съществено - ограничаването да е необходимо в демократичното общество - Решение № 8/15.11.2019г. по конституционно дело № 4 от 2019г.

Анализът на посочените по-горе разпоредби, ведно с качеството на оспорващия и характера на процесната публикация, обуславят извод, че в конкретния случай съгласието на А. Х. О. за обработване на личните му данни от [фирма] не е било необходимо.

На следващо място заинтересованата страна е публична фигура, доказателства, за което са събрани в хода на административното производство и са представени с административната преписка. Неотносимо е съждението в мотивите на оспорения акт дали А. Х. О. е лице, което е сред задължените лица по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество. Това условие представлява един от критериите, разписани в ал.2 на чл.25з, ал.2 ЗЗЛД, въз основа на които следва да се извърши преценка дали при разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който лични данни, събрани за целите по ал.1, стават достъпни, е съобразен балансът между свободата на изразяване и правото на информация и правото на защита на личните данни. Тази разпоредба е обявена за противоконституционна с Решение № 8/15.11.2019г. по конституционно дело № 4 от 2019г., а съгласно чл.151, ал.2, изр.3-то от Конституцията на Република България актът, обявен за противоконституционен, не се прилага от деня на влизането на решението в сила.

На трето място данните, които са публикувани на сайта, администриран от оспорващото дружество са общодостъпни посредством публичния Имотен

регистър, поддържан от Агенцията по вписванията. Съгласно разпоредбата на чл.93, ал.1 ЗКИР всеки може да получи устна справка за вписванията по партида на недвижим имот, препис или извлечение от нея или удостоверение за вписано или невписано в нея обстоятелство.

Ето защо съдът намира, че жалбоподателят не е осъществил вмененото му нарушение и като е приел жалбата на субекта на данни за основателна и е приложил съответните мерки съобразно приетото, административният орган е приложил неправилно материалния закон. Предвид това оспореното решение се явява незаконосъобразно – постановено при наличие на отменителното основание по чл.146, т.4 АПК и следва да бъде отменено. При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноски. Такива са доказани в размер на 50 лева за внесената държавна такса по оспорването.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма], представлявано от управителя Н. Н. Й., Решение № ППН-01-217/28.08.2020г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма] сумата в размер на 50 /петдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: